

VI VET NOG VEM DU ÄR

Doris Dahlin | Ordfront

I **boken** *Vi vet nog vem du är* får vi följa två ytterst olika individer. De förenas av att båda blivit rejält skadade i de gemensamma institutioner som livet oundvikligt tvingat dem igenom.

Vi har den av gravt missanpassade föräldrar födda Anna, som sedan unga år fått utstå den djupaste av mobbning och fysisk misshandel i skolan. Hennes, nu i vuxen ålder, trasiga liv med skilsmässa och oregerlig tonårsdotter delar hon med en av grundskolans andra trakasserade: Grace, som alltid hade de söta kläderna och det korrekta uppförandet, men som på grund av sitt utseende blev sexuellt utnyttjad och i vuxen ålder rids av en otroligt stark prestationsångest, samt att perfekt passa in på arbetsplatsen och i vardagen.

Vad vi nu måste förstå är att detta inte är en berättelse om vänskap mellan, av samhället ratade, individer, utan snarare en historia om en rent parasitär gemenskap där ingen av de båda huvudpersonerna egentligen vill umgås med den andra, utan snarare av ren desperation tvingar sig till det. Förhållandet drivs i mångt och mycket av en djup skuld känsla för den andras situation och den egna ångesten.

Stilistiskt kan man uppleva boken som kanske lite grovt tillyxad. Detta är inte något direkt dåligt då det hela tiden handlar om kraftiga känslor som inte skulle förmedlas på ett tydligt sätt i ett mer sublimt språk.

Den dagbokslika formen som används passar också, då den hela tiden speglar historien ur dom olika huvudpersonernas perspektiv.

Sammanfattningsvis skulle man kunna beskriva *Vi vet nog vem du är* som en djupt ångestladdad skildring av det svenska utanförskapet, ett utanförskap som för vissa börjar redan i mycket unga år.

PETER KARLSSON